

[Axel Ivan Pedersen.]

at han ikke er i stand til at tænke klart og logisk? Jeg vil mene, at der er et ret begrænset ønske i befolkningen. I de lande, hvor ejerlejlighedssystemet er gennemført, har det jo også vist sig, at det kun kunne opnå en ret begrænset tilslutning. Jeg nævnte de 2,7 pct. i Vesttyskland og de 5 pct. i Berlin, hvor procenten er højest.

Det at eje sin lejlighed giver uafhængighed, siger det ærede medlem hr. Thestrup. Må jeg ikke med henblik herpå gøre opmærksom på, at det af den redegørelse, vi har fået fra det justitsministerielle udvalg vedrørende begrænsningen i afbetalingshandelen, fremgår, at der i 1964 var 46.249 indsættelsesforretninger. Jeg er helt overbevist om, at hvis vi gennemfører ejerlejlighedssystemet, vil disse forretninger komme til at gå på lejligheden og ikke på løsøret, som tilfældet er nu om dage i alle disse fagedforretninger. Det kan derfor blive, som det ærede medlem hr. Arne Larsen påpegede, et tveægget sværd, dette at gøre boligen til familiens kreditgrundlag, og jeg vil i hvert tilfælde anse det for at være en meget betænkelig fremgangsmåde.

Gennem de bestræbelser, vi udfolder i det såkaldte parlamentariske boligudvalg for at nå frem til et boligforlig, ville vi gerne nå frem til en normalisering af boligmarkedet, og vi mener også, at en af de ting, vi gerne skulle nå derved, var en billigsgørelse af det nye byggeri. Jeg vil derfor have lov til at spørge om, hvem der blive sorteper, for når priserne, hvis disse bestræbelser lykkes, går ned, de priser, der i dag på grund af boligmangel er jobbet op i uanede højder, så vil de, der har overtaget ejerlejligheder til de høje priser, jo komme til at sidde i en meget vanskelig situation.

Jeg vil slutte disse betragtninger med at spørge om ...

Formanden: Taletiden er udløbet!

Axel Ivan Pedersen: Ja, hr. formand, jeg beklager, at jeg må afbryde. Det er kedeligt, at så vigtige spørgsmål på grund af forretningsordenens bestemmelser ikke kan gøres til genstand for en grundig behandling, især når man tænker på, at vi kan spille tiden på sådan noget som TV-avisen en hel dag.

Ib Thyregod: Den højtærede boligminister nævnte i forbindelse med de udtalelser, jeg havde fremsat, at det havde en særlig betydning inden for nybyggeriet at få gennemført princippet om ejerlejligheder. Jeg mener imidlertid, at loven må få en meget begrænset betydning, hvis man dels begrænser den til at omfatte nybyggeriet, dels begrænser den til at omfatte de ejendomme, som er opført med henblik på opdeling i selvejerlejligheder. Jeg tror, det for mange i de bestående lejemål har betydning at kunne få overført deres lejligheder til ejendomsret som selvejerlejligheder. Jeg ved også, at man i Albertslund, uanset at deputationen ikke officielt gav udtryk for det, inden for mange kredse er interesseret i en sådan løsning, men det afhænger naturligvis helt af de økonomiske vilkår, som kan opnås; nu er Albertslund jo noget ganske særligt på grund af det kurstab, som her er konstateret.

Jeg tror også, der inden for de sociale selskaber vil være et behov for en sådan ordning, og jeg kan ikke godkende det synspunkt, at man inden for de sociale boligselskaber ikke bygger for at sælge. Det er jo sket i flere tilfælde, at de sociale boligselskaber har opført parcelhuse eller rækkehuse netop med salg for øje, og det er vel noget, som i og for sig stadig forekommer, og det samme synspunkt kan jo netop anlægges over for de lejligheder, der her er tale om. Jeg kan nævne som eksempel, at hvis de mennesker, som bor i Lægeforeningens Boliger i øjeblikket, havde haft deres lejligheder som selvejerlejligheder, havde situationen været en ganske anden, end den er i dag. Jeg skal ikke hermed tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt det er rimeligt at foretage en nedrivning af disse lejligheder eller ej, men blot nævne det som et eksempel.

Den højtærede boligminister nævnte de saneringsramte og sagde, at de sociale boligselskabers byggeri var nødvendigt for at fremskaffe erstatningslejligheder. Det giver mig anledning til — jeg har tidligere haft lejlighed til det her i folketinget — på ny at fremdrage spørgsmålet vedrørende de saneringsramte. Jeg minder om, at der nu er gået mere end 5 år, siden vi vedtog en saneringslov, der forudsatte, at der